DECIZIE nr. 60 din 24 februarie 2015

referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii

EMITENT • **CURTEA CONSTITUŢIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 29 aprilie 2015**

Data intrării în vigoare 29-04-2015

Augustin Zegrean - preşedinte
Valer Dorneanu - judecător
Petre Lăzăroiu - judecător
Mircea Ştefan Minea - judecător
Daniel Marius Morar - judecător
Mona-Maria Pivniceru - judecător
Puskas Valentin Zoltan - judecător
Simona Maya-Teodoroiu - judecător
Tudorel Toader - judecător
Ingrid Alina Tudora - magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluţionarea excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, astfel cum au fost introduse prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014, excepţie ridicată de Asocierea Libro Events - S.R.L.-Supercom - S.A., prin lider al asocierii Societatea Comercială "Libro Events" - S.R.L. (fostă Amma General Store - S.R.L.), în Dosarul nr. 5.133/2/2014 al Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal. Excepţia de neconstituţionalitate formează obiectul Dosarului Curţii Constituţionale nr. 956D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Universitatea Politehnica din Bucureşti, consilierul juridic Flavia Adina Mantea Stănescu, cu delegaţie depusă la dosar. Lipseşte autoarea excepţiei de neconstituţionalitate, faţă de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei şi arată că partea Universitatea Politehnica a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006.

4. Cauza fiind în stare de judecată, preşedintele acordă cuvântul consilierului juridic prezent care, reiterând argumentele învederate în cuprinsul notelor scrise depuse la dosarul cauzei, solicită respingerea excepţiei de neconstituţionalitate.

5. Reprezentantul Ministerului Public, invocând Decizia Curţii Constituţionale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 alin. (3)-(6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 şi de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^2 alin. (1) şi (2) din aceeaşi ordonanţă de urgenţă.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarului, reţine următoarele:

6. Prin Încheierea din 25 septembrie 2014, pronunţată în Dosarul nr. 5.133/2/2014, Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, astfel cum au fost introduse prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014. Excepţia de neconstituţionalitate a fost ridicată de Asocierea Libro Events - S.R.L.-Supercom - S.A., prin lider al asocierii Societatea Comercială "Libro Events" - S.R.L. (fostă Amma General Store - S.R.L.), într-o cauză având ca obiect un "litigiu privind achiziţiile publice".

7. În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autoarea acesteia arată că prevederile art. 271^1 şi art. 271^2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, introduse prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014, instituie noţiunea de garanţie de bună conduită, constituirea acesteia fiind obligatorie înainte de depunerea unei contestaţii/plângeri/cereri la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sau în instanţă. Autoarea excepţiei susţine că obligaţia constituirii unei garanţii de bună conduită pe care un operator economic trebuie să o pună la dispoziţie din momentul depunerii contestaţiei şi să o păstreze la dispoziţia autorităţii contractante până la soluţionarea definitivă a acesteia are un cuantum disproporţionat şi nejustificat prin raportare la scopul ei, având în vedere faptul că acest cuantum al garanţiei de bună conduită se stabileşte prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit (sumă ce va fi însă pierdută dacă este respinsă contestaţia).

8. Astfel, arată că prevederile cuprinse în art. 271^1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 sunt contrare cadrului general în care trebuie reglementate aspectele referitoare la achiziţiile publice, prin legiferarea

acestor dispoziţii legale încălcându-se un principiu fundamental al statului de drept, şi anume principiul liberului acces la justiţie. În acest context, apreciază că prevederile criticate au drept efect descurajarea operatorilor economici de a se asocia la contestaţie sau de a formula cereri de intervenţie, din moment ce vor fi şi ei obligaţi să constituie garanţia de bună conduită. Având în vedere cuantumurile foarte mari ale acestei garanţii, indiferent că este vorba de o întreprindere mică/mijlocie sau o multinaţională, în opinia autoarei excepţiei, consecinţa unei astfel de reglementări este aceea că operatorii economici vor ezita sau vor renunţa să conteste actele autorităţii contractante, chiar dacă vor avea certitudinea că sunt nelegale. Învederează faptul că, faţă de vechea reglementare potrivit căreia garanţia de participare se reţinea doar când contestaţia era respinsă ca nefondată, noua reglementare este abuzivă, deoarece prevede reţinerea garanţiei de bună conduită atât în cazul în care contestaţia este respinsă pe fond, cât şi în cazul în care contestaţia este respinsă ca inadmisibilă sau când este respinsă pe cale de excepţie (tardivă, lipsită de interes etc.), o atare situaţie fiind de natură să micşoreze chiar sfera participanţilor la procedura de achiziţie publică propriu-zisă.

9. Apreciază, totodată, că reglementarea legală criticată contravine şi dispoziţiilor art. 15 alin. (2) şi art. 16 alin. (1) din Constituţie, deoarece, în cazul său, procedura achiziţiei publice prin licitaţie organizată de Universitatea Politehnica a fost demarată cu mult timp înainte de publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014. Or, arată autoarea excepţiei, la momentul publicării procedurii de către autoritatea contractantă, când s-a hotărât să participe la licitaţie, legea nu impunea garanţia de bună conduită în cazul unei contestaţii în faţa Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor. În acest sens, arată că, în situaţia în care un operator economic ar fi avut cunoştinţă despre obligativitatea constituirii unei garanţii de bună conduită înainte de depunerea ofertei, este foarte posibil ca acesta să decidă să nu participe la licitaţie. Aşa fiind, consideră că numai acordând condiţii egale tuturor operatorilor economici prin aplicabilitatea aceloraşi legi de la momentul începerii procedurilor de achiziţii publice se poate asigura respectarea principiilor constituţionale ale aplicării în timp a legilor şi al egalităţii de şanse în faţa legii.

10. Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal consideră că prevederile legale criticate sunt constituţionale.

11. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum şi Avocatului Poporului, pentru a-şi formula punctele de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

12. Guvernul consideră că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată. Referitor la criticile formulate în cauză, arată că, anterior intrării în vigoare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014, în cuprinsul art. 278^1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 era prevăzută soluţia reţinerii anumitor sume din cuantumul garanţiei de participare, în măsura în care Consiliul respingea pe fond contestaţia. Această soluţie legislativă a mai făcut obiect al controlului de constituţionalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 35/2013, prin care Curtea Constituţională a reţinut, în esenţă, că "textul criticat întruneşte garanţiile cerute pentru protejarea principiului constituţional al accesului liber la justiţie".

13. De asemenea, Guvernul precizează faptul că, în condiţiile în care dispoziţiile tranzitorii cuprinse în art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014 prevăd expres faptul că, în ceea ce priveşte contestaţiile în curs de soluţionare, acestea continuă să fie soluţionate în condiţiile şi cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse, nu se poate pune în discuţie încălcarea principiului neretroactivităţii legii şi nici încălcarea principiului egalităţii în faţa legii.

14. Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului şi Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susţinerile părţii prezente, concluziile procurorului, dispoziţiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

15. Curtea a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (1) şi (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.

16. Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 271^1 şi art. 271^2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Prevederile legale criticate au fost introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, şi au următorul cuprins:

- art. 271^1: "(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligaţia de a constitui garanţia de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestaţiei/cererii/plângerii şi data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanţei de judecată de soluţionare a acesteia.

(2) Contestaţia/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanţiei prevăzute la alin. (1).

(3) Garanţia de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condiţiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări şi se depune în original la sediul autorităţii contractante şi în copie la Consiliu sau la instanţa de judecată, odată cu depunerea contestaţiei/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanţiei de bună conduită se stabileşte prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) şi b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanţiei;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) şi b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanţiei;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanţiei.

(5) Garanţia de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puţin 90 de zile, să fie irevocabilă şi să prevadă plata necondiţionată la prima cerere a autorităţii contractante, în măsura în care contestaţia/cererea /plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanţiei de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanţei de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanţiei de bună conduită în aceleaşi condiţii de la alin. (1)-(5), autoritatea contractantă va reţine garanţia de bună conduită. Prevederile art. 271^2 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) se aplică în mod corespunzător şi în situaţia în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.";

- art. 271^2: "(1) În cazul în care contestaţia este respinsă de către Consiliu sau de către instanţa de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanţei, autoritatea contractantă are obligaţia de a reţine garanţia de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanţei de judecată. Reţinerea se aplică pentru loturile la care contestaţia a fost respinsă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul în care contestatorul renunţă la contestaţie/cerere/plângere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanţa de judecată respinge contestaţia ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunţat la contestaţie/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condiţiile art. 256^3 alin. (1).

(4) În situaţia în care Consiliul admite contestaţia, respectiv instanţa competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestaţiei, autoritatea contractantă are obligaţia de a restitui contestatorului garanţia de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situaţia în care contestatorul se adresează direct instanţei de judecată şi aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanţiei de bună conduită reprezintă venituri ale autorităţii contractante."

17. Autoarea excepţiei de neconstituţionalitate consideră că aceste prevederi contravin dispoziţiilor constituţionale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) potrivit cărora: "Cetăţenii sunt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără privilegii şi fără discriminări", precum şi art. 21 care consacră Accesul liber la justiţie.

18. Examinând excepţia de neconstituţionalitate, Curtea reţine că prevederile criticate în prezenta cauză au mai făcut obiect al controlului de constituţionalitate din perspectiva unor critici similare. În acest sens este Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015*), nepublicată în Monitorul Oficial al României la data pronunţării prezentei decizii, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 alin. (3)-(6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, constatând că aceste prevederi sunt constituţionale în raport cu criticile formulate, şi a admis excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^2 alin. (1) şi (2) din aceeaşi ordonanţă de urgenţă.

Notă

---

*) Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015.

---

19. În acest context, referitor la art. 271^2 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, Curtea a statuat că prevederile legale criticate "care prevăd reţinerea necondiţionată a garanţiei de bună conduită în cazul respingerii contestaţiei/cererii/plângerii sunt neconstituţionale, întrucât este îngrădit accesul liber la justiţie, art. 21 alin. (1) din Constituţie, prin descurajarea contestatorului de a formula o contestaţie/cerere/plângere, considerându-se de plano că orice respingere se converteşte într-o sancţiune pentru un comportament necorespunzător". Totodată, Curtea a constatat că, "prin reţinerea necondiţionată a acestei garanţii de bună conduită este afectat şi dreptul de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituţie, diminuarea patrimoniului autorilor contestaţiilor /cererilor/plângerilor neputând fi consecinţa directă a exercitării unui drept sau libertăţi fundamentale, respectiv a unui drept procesual."
20. Într-o atare situaţie devin incidente prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora "Nu pot face obiectul excepţiei prevederile constatate ca fiind neconstituţionale printr-o decizie anterioară a Curţii Constituţionale".
21. Prin urmare, reţinând că acest caz de inadmisibilitate a intervenit după momentul sesizării Curţii Constituţionale de către instanţa judecătorească, excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^2 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.
22. Potrivit dispoziţiilor art. 147 alin. (1) şi (4) din Constituţie, în procesul de aplicare şi interpretare a legislaţiei incidente în speţa dedusă soluţionării, instanţa de judecată urmează să respecte deciziile Curţii Constituţionale, atât sub aspectul dispozitivului, cât şi al considerentelor pe care acesta se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepţia de neconstituţionalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reţine că, potrivit jurisprudenţei sale, în temeiul deciziei de admitere mai sus menţionate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, în condiţiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă.
23. În ceea ce priveşte critica de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^1 şi art. 271^2 alin. (3)-(6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, mai sus amintită, Curtea a reţinut faptul că prevederile legale criticate, "prin instituirea garanţiei de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014, reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestaţiei în materia achiziţiilor publice, fără a putea fi calificată ca fiind o îngrădire a dreptului de acces liber la justiţie." Aşa fiind, Curtea a apreciat că nu poate fi reţinută critica de neconstituţionalitate a acestor prevederi legale din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, raportată la art. 21 alin. (1) şi (2) din Constituţie, întrucât "garanţia de bună conduită are semnificaţia unei cauţiuni menite să asigure exercitarea corespunzătoare şi neabuzivă a drepturilor procesuale, cu toate consecinţele procesuale care decurg din finalitatea urmărită prin instituirea acesteia".
24. De asemenea, în ceea ce priveşte gratuitatea jurisdicţiilor - administrative, raportat la prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, "analizând dispoziţiile ce reglementează procedura soluţionării contestaţiilor în faţa Consiliului Naţional pentru Soluţionarea Contestaţiilor, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existenţa vreunei taxe sau cauţiuni care să se facă venit la bugetul de stat sau la bugetul autorităţii administrativ-jurisdicţionale. Curtea a reţinut că gratuitatea consacrată de norma constituţională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestaţii pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicţional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicţională." Având în prevederile art. 271^2 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, potrivit cărora "sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanţiei de bună conduită reprezintă venituri ale autorităţii contractante", Curtea a reţinut că "soluţia legislativă criticată respectă cerinţa constituţională referitoare la caracterul neoneros al procedurii administrativ-jurisdicţionale, întrucât sumele reprezentând garanţia de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiţiei sau prestarea unor servicii de către aceasta sau, după caz, de către Consiliul Naţional pentru Soluţionarea Contestaţiilor". Aşa fiind, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituţionalitate raportată la art. 21 alin. (4) din Constituţiei, care prevede că "Jurisdicţiile speciale administrative sunt facultative şi gratuite".
25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenţei în materie a Curţii Constituţionale, considerentele şi soluţiile deciziei mai sus amintite îşi păstrează valabilitatea şi în prezenta cauză.
26. Referitor la pretinsa contrarietate a reglementării legale criticate faţă de dispoziţiile art. 15 alin. (2) şi art. 16 alin. (1) din Constituţie, în prezenta cauză, autoarea excepţiei susţine că la momentul în care a hotărât să participe la procedura achiziţiei publice prin licitaţie Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 nu impunea, în cazul unei contestaţii în faţa Consiliului, constituirea garanţiei de bună conduită, însă, pe parcursul derulării procedurilor de achiziţie, legiuitorul a intervenit şi a modificat această ordonanţă de urgenţă, introducând obligaţia contestatorului de a constitui garanţia de bună conduită.

27. În contextul criticii formulate, Curtea reţine că prin art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 51/2014 este prevăzută procedura de soluţionare a contestaţiilor/ cererilor/plângerilor aflate în curs de soluţionare la Consiliu /instanţa de judecată la data intrării în vigoare a acestei ordonanţe de urgenţă, în sensul că ele continuă să fie soluţionate în condiţiile şi cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse. Aşa fiind, în condiţiile în care dispoziţiile tranzitorii mai sus menţionate prevăd expres faptul că, în ceea ce priveşte contestaţiile în curs de soluţionare, acestea continuă să fie soluţionate în condiţiile şi cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse, Curtea apreciază că nu pot fi reţinute susţinerile autoarei excepţiei cu privire la încălcarea principiului neretroactivităţii legii sau a egalităţii de şanse în faţa legii. O eventuală aplicare greşită a legii la cauza concretă dedusă judecăţii reprezintă aspecte ce nu intră însă în atribuţiile instanţei de contencios constituţional.
28. Curtea reţine, de asemenea, că obligaţia de a constitui garanţia de bună conduită, prevăzută de art. 271^1 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006, este aplicabilă, în egală măsură, tuturor persoanelor care se regăsesc în ipoteza descrisă de norma menţionată.
29. În ceea ce priveşte modalitatea diferită de reglementare a procedurii în materia achiziţiilor publice, determinată de succesiunea în timp a actelor normative, care este de natură a crea, în opinia autoarei excepţiei de neconstituţionalitate, o situaţie discriminatorie din perspectiva obligaţiilor instituite în sarcina operatorilor economici, în jurisprudenţa sa, Curtea Constituţională a subliniat faptul că "situaţia diferită în care se află cetăţenii în funcţie de reglementarea aplicabilă potrivit principiului tempus regit actum nu poate fi privită ca o încălcare a dispoziţiilor constituţionale care consacră egalitatea în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără privilegii şi discriminări".
30. Aşa fiind, Curtea constată că prevederile art. 271^1 şi art. 271^2 alin. (3)-(6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 nu contravin dispoziţiilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) şi ale art. 21 din Constituţie.
31. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,
CURTEA CONSTITUŢIONALĂ
În numele legii
DECIDE:
1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 271^2 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, excepţie ridicată de Asocierea Libro Events - S.R.L.-Supercom - S.A., prin lider al asocierii Societatea Comercială "Libro Events" - S.R.L. (fostă Amma General Store - S.R.L.), în Dosarul nr. 5.133/2/2014 al Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.
2. Respinge, ca neîntemeiată, excepţia de neconstituţionalitate ridicată de aceeaşi autoare, în acelaşi dosar, al aceleiaşi instanţe şi constată că prevederile art. 271^1 şi art. 271^2 alin. (3)-(6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii sunt constituţionale în raport cu criticile formulate.
Definitivă şi general obligatorie.
Decizia se comunică Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
Pronunţată în şedinţa din data de 24 februarie 2015.
PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN
Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora